ἀγαθὸς, εἰμὴ μόνος ἕνας ὁ Θεός. τὰς ἐντολάς ἠξεύρεις. μὴ μοιχεύσῃς. μὴ κλέψῃς. μὴ
ψευδομαρτυρήσῃς. τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρασου. ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν. αὐτὰ ὅλα ἐφύλαξα
πάντοτε μου ἐφύλαξα. ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν. ἀκόμι ἕνα σου λείπει. πούλησε
ὅλα τὰ πράγματα, ὅσα ἔχεις, δός τα τοῖς πτωχοῖς. καὶ θησαυρὸν ἐν τοῖς
οὐρανοῖς. καὶ ἔλα ἀκολούθησόν μου. ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα ἔγινε θλιμμένος. ἦτον
πλούσιος. οὗτος ὁ ἄρχοντας ἐρρίφθη εἰς τὸν Χριστὸν, θέλοντας νὰ
μαθητεύσῃ τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἐὰν ἦτον βολετὸν, νὰ δυείσκεται καὶ ἐκεῖ παντοτινὰ
πλούσιος, ὡς φιλοχρήματος ὅπου ἦτον καὶ πολὺ καὶ φιλάργυρος, καὶ ἐθάρρει πὼς
ὁ Χριστὸς θέλει τὸν διδάξει. νὰ τοῦ ἐρμηνεύσῃ καινούργιον τρόπον καὶ μέθοδον. νὰ ζήσῃ
φαντασιάν, νὰ λαμβάνῃ τὸν πλοῦτόν του καὶ τὰ χρήματα. ἔπειτα ἀκούοντας πῶς
ἔκαμνε χρεία νὰ ὑστερηθῇ τὸν πλοῦτον, διὰ τὴν αἰώνιον ζωὴν, ἐμπῆκε μέσα εἰς τὸν ἑαυτόν του καὶ
ἠρώτησε. καὶ ὑπεκρίθη εἰς τοιαύτην ὑπόκρισιν. ὥστε ἐπιθυμιὰ ἔχει αἰωνίως τὰ
χρήματα, καὶ νὰ μήτε στερηθῇ οὐδέποτε. οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἐνόμιζε τὸν Χριστὸν ὡς
ἄνθρωπον ἁπλοῦν ὡς διδάσκαλον. καὶ ὄχι Θεόν. διατὶ τοῦ εἶπε διδάσκαλε ἀγαθὲ,
ὅθεν καὶ ὁ κύριος διὰ νὰ διορθώσῃ αὐτὴν τὴν σφαλερὰν γνώμην του, ἀπεκρίθη
καὶ εἶπε. δὲν εἶναι πρᾶγμα ἀγαθὸς εἰμὴ εἷς ὁ Θεός. τί τὸν φαίνεται πῶς μὲ ὑπολαμβάνεις
ὡς ἁπλοῦν ἄνθρωπον. καὶ πρᾶγμα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους δὲν εἶναι κυρίως καὶ καθολικὰ
καὶ ἀγαθὸς, παρὰ ὁ Θεός. ὁποῦ εἶναι ἀρχὴ καὶ ῥίζα τῆς ἀγαθωσύνης. οἱ δὲ ἄνθρωποι μπορεῖ
εἶναι καὶ καλοὶ, πλὴν δὲν ἔχουν κυρίως τὸ ἀγαθόν. ἀλλὰ μετοχικὸν κατὰχάριν
μόνον ἔξιν. διατὶ εἶναι ἀμεταβολοι καὶ ἀμετατρεποι. καὶ συγκεκλεισμένοι καὶ ἀνθρώπινη
ἀγαθοσύνη μὲ τὴν ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ, νομίζεται μᾶλλον πόνος καὶ κάκωσις
μοιχεύσῃς μὴ φονεύσῃς. τρόπον διορθώνει ὁ νόμος τὰ βαρύτερα πάθη, τὴν
θυμίαν καὶ τὸν θυμόν. ὅπου εἰς αὐτὰ ξεπλύνομεν. διὰ κολάσεως. ἔπειτα λέγει διὰ τὴν
κλεψίαν καὶ ψευδομαρτυρίαν. εἰς τὰ ὁποῖα δὲν πολυπαιδεύομεν διότι ἀπὸ τὴν ὀλίγην
μίαν ψυχὴν ἡ μοιχεία, καὶ ὁ φόνος ἀπὸ τὸν θυμόν. καὶ ἐπειδὴ εἶναι φυσικὰ πάθη
καὶ ἔχουσι ἀπὸ μέσα τὰς ἀφορμὰς, μὰς πειράζουσι πάντοτε. καὶ μᾶς δίδουσι βασα-
νίστηρα πόλεμον. ὅπου ἔχωντας τὰς αἴσθησες ὁ ἄνθρωπος, μετέχει καὶ τὴν ἀλογον
ζωὴν. καὶ ἐπιθυμᾷ καὶ θυμαίνεται. διατὶ διορθώνει τοῦτα ὁ νόμος φεύγεσθαι.
ἔπειτα λέγει καὶ τὰ ὀλίγα ὅπου γίνονται σπανίως καὶ ὀλιγότερα. λέγοντας διὰ
ἄνθρωπος ἁπλοῦς, ὅπου ὅλα ταῦτα ἐφύλαξεν ἀπὸ νεότητος, τὸν ὁποῖον καὶ ὁ κύριος ἐκεῖνος
δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶναι ὄντως τῆς χειρωνακτικῆς πολιτείας τὸ κεφάλαιον. παίρνοντας
ἔχεις πολλὰ. ὅπου ἂν σοῦ δόσῃ μετανοιὰν καινούργιαν γίνεσαι δοῦλος του. καὶ δὲν ἠμπορεῖς νὰ
ἔχῃς τὸν Θεὸν ἄλλως εἰς τὸν Θεὸν πλησιάσαι. καὶ δός τα τοῖς πτωχοῖς. ὄχι ἀφοῦ
χωρὶς καὶ φιλοσοφᾷ, ὅτι πλουσίοις, ἀλλὰ πάντοτε. διὰ νὰ εἶναι ἡ ἐλεημοσύνη, μὲ δι-
γνωμοσύνην καὶ διάκρισιν. ἀλλ' ἐπειδὴ μὲ τὴν ἀκτημοσύνην, πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ πά-
σαν ἄλλην ἀρετὴν ὁ ἄνθρωπος, διατὶ τοῦ εἶπεν, ἀκολούθησόν μου. τοῦτες μιὰ πάντα εἰς τὴν
ἄλλα ὅλα σου καταδιώκονται. θλιβόμαθητὴς καὶ μιμητής μου ἀκολουθῶν ἀσυλ-
τήμιες ἀκολουθήσεις. καὶ αὔριοι ἀμελήσεις. ἀλλὰ ἀκολούθησόν μου πάντοτε.

ἐπειδὴ

ἐπειδὴ τὸν ἐγνώρισεν ὁ κύριος, πῶς ἦτον φιλάργυρος. τοῦ ἔπεξεθησαυρὸν εἰρωνικὸν.
ἀλλ' ἐκεῖνος δὲν ἔστερξεν, οὔτε ἠθελησε νὰ σοφισθῇ καρδιακὸν. ἔτι ἦτον διὰ-
βολος τῆς χρηματάτων. καὶ τὴν μὴ ζωὴν ἐπεθύμησε μερικὴν ἀπὸ τὸ πλοῦτο καὶ τυραν-
νίς τὸν ἐμπόδισε. καὶ ἔμεινε θλιμμένος καὶ πικραμένος, ἀκούοντας, πῶς πολὺ ἐφοβήθη-
ξε, νὰ ὑστερηθῇ ὅλατου τὰ πράγματα. ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ διωρατὴς θλιμμένον γλυκὰ εἶπεν.
εἶπεν. ὅτι δύσκολον εἶναι νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν βασιλείαν τῆς οὐρανῶν ἐκεῖνοι, ὁποῦ
ἔχουν τὰ χρήματα. διότι δύσκολότερον εἶναι, νὰ περάσῃ μία καμήλος. διὰ τὴν τρυ-
πα τῆς βελόνας, παρὰ νὰ σέβῃς εἰς τὴν βασιλείαν τῆς οὐρανῶν ὁ πλούσιος. οἱ δὲ ἀ-
κούσαντες ταῦτα εἶπαν. καὶ τίς δύναται νὰ σωθῇ. ὁ δὲ εἶπεν. ἔσα εἶναι εἰς τοὺς ἀν-
θρώπους ἀδύνατα, ὁ Θεὸς τὰ δύναται. ἐπειδὴ ἀκούσας ὁ πλούσιος, πῶς ἔκαμνε
χρεία, νὰ ὑστερηθῇ ὅλατου τὰ ὑπάρχοντα, ἐλυπήθη πολλὰ, καὶ ἐβαρυγόμισεν,
εἶπε ταῦτα μὲ χῆμα θαυμασικὸν ὁ κύριος. πῶς δυσκόλως σώνωνται οἱ φιλαρ-
γυροι. καὶ δὲν εἶπε πῶς εἶναι ἀδύνατον, ἀλλὰ δυσκόλως. ἐπειδὴ δύνατόν εἶναι, νὰ
σωθοῦν καὶ οἱ πλούσιοι, ἐὰν μερίσουν τὰ χρήματα εἰς τοὺς πτωχοὺς. ἀλλὰ τοῦτο
φαίνεται δυσχερὲς καὶ δύσκολον. νὰ τὰ ὑστερηθοῦσι. ὅπου αὐτὰ τοὺς τρέφουσι καὶ συρ-
ρουσιν εἰς πολλὰς ἐπιθυμίας, καὶ ἐμποδίζουν ἀπὸ τὸ καλὸν καὶ κωλύουσι. μετὰ
ταῦτα ἀποδείχνει καὶ τὸ ὑποδειγμα ὁ κύριος λέγωντας, δύσκολότερον εἶναι τὰ
πράσῃ ἕνα χοντρὸ χοντρὸ ἀπὸ τὴν βελόνα, παρὰ νὰ σωθῇ ὁ πλούσιος. ἐπειδὴ
λοιπὸν εἶναι ἐκεῖνο ἀδύνατον, νὰ περάσῃ ἀπὸ τόσον μικρὰν τρύπαν μία γοιμάρα
τὸ καμήλου, ἢ καὶ αὐτὸ τὸ ζῶον ἡ κάμιλος, ἀδύνατον εἶναι νὰ σωθῇ καὶ ὁ πλού-
σιος. καὶ μὲ εἶπῇ τινὰς, πῶς ὁδεῖναι καὶ ὁ δεῖνας, ὁποῦ ἦσαι πλούσιοι ἐσωθήσαν,
ἄκουσον ἄνθρωπε, καὶ μὴ κάμνῃς ψεύσῃ τὸν κύριον. δὲν ἐσωθήσαν ἐκεῖνοι ἐπῦ λέ-
γεις, ὅταν ἦσαι πλούσιοι. ἀλλὰ ἀφοῦ ἔδωσαν ἐλεημοσύνην τὰ φαγοπόσια. καὶ
ἔμειναν πτωχοὶ ἐκουσίως διὰ τὸν κύριον, τότε δικαίως ἐσώθησαν. ἢ πάλιν εἶχον ὀ-
μως ἐσωθῇ καὶ ὄχι πλούσιος. ὅπου ἄλλο εἶναι οἰκονόμος. καὶ ἄλλο πλούσιος. πλοῦ-
σιος μὲν εἶναι ὅποιος φυλαττεῖ τὸν πλοῦτον διὰ λόγουτου. οἰκονόμος δὲ ὅποιος διδεύ-
τα πράγματα ὁποῦ ἔχει, καὶ διαμερίζεται εἰς τὰς χρείας τῆς ἀδελφῶν, καὶ δὲν
κιτάζει μόνον τὸ λογουτου. ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους ὠφελαγχνίζεται. ἀλλὰ καὶ τα-
τὰ ἀεσκοπισωμὲν. ὅπου ὁ μὴ πλούσιος εἶναι ἀδύνατον τὰ σωθῇ, καθὼς εἶπεν ὁ
κύριος. ἐκεῖνος δὲ ὁποῦ ἔχει τὰ χρήματα, εἶναι δυσκολον. διατὶ ἐκεῖνος ἐπῦ εἶναι
δοῦλος τῆ πλούτου, καὶ τελείως ὑπὸ τὴν πολλὴν φιλαργυρειαν ὠχμαλω-
τος. δὲν σώνεται. ὅπου τοῦτο εἶναι ἀδύνατον. ἀλλὰ ὅποιος ἔχει ὀργυρα ἢ χαμ-
χρήματα. καὶ δὲν κυρίευται ὑπὸ τοῦτα νὰ εἶναι σκλαβοπλους, ἀλλὰ τὰ ἔχῃ ζω-
ἐκεῖνος. καὶ τὰ οἰκονομᾷ καλὰ ὅταν θέλει καὶ βούλεται, σώνεται διατὶ ὁ θεὸς
τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν. ὅπου ἀδύνατον εἶναι, νὰ μὴ φθάχρεισθῇ μὲ ἁμαρ-
τια, ὁπου ἔχομεν. ἐπειδὴ ὁ διάβολος παρευδάζει τὰ μὰς πλανᾷ, ἕως ὅπου ἔχομεν
τὰ χρήματα. τὰ τὰ κακοξωδιάζομεν ἄκομα, καὶ ὄχι μὲ γνώμην καθὼς τὰ καὶ
πάντα. διότι συμβαίνει καμία φορὰ νὰ φθάχρεισθῇ μὲ διάφορα χρή-